

Själsoförmågenhet. Han har till-
ägnat Förmuettet sådana egenskaper,
hvilka tillhöras tillhö-
ra hjertat: till. Ex. Troen, hvilken
han kallar ett outveckladt för-
nuft. (man förut har han likväl
påstått, att Troen ligger uti Hjer-
tet). Vidare påstår han, att Förmuettet
är det organ, hvarmed menisiskan
fattas försoningen(?). Jo till och
med således tycks, vara be-
ända af Förmuettet.

651. Märkvärdigast är Heinrotts
i sitt påståend, att Förmuettet
hannas i förbind med Förfändet
hvilket ingen tänker kunnat
innan. Sjz förnimma. Detta är
ett nytt bevis derpå, att han till-
ägnat Förmuettet sådana egenskaper,
hvilka tillhöras hjertat. Enkelheten
hjerta och Förfänd utkommes
ofta förbind till och med i den natur-
liga kärleken: men emellan
Förmuett och Förfänd kan in-
gen förbind utkommas, emedan
de ligga hvarandra så nära
att de bli fråga, om de icke

i grunden utgöra en och samma själ-
soförmågenhet.

652. Heinrotts tillägnas äfven Förmu-
tet sådana egenskaper, hvilka an-
man vill vara consequent äfentligen
tillhöra Förfändet, till ett tankes
förmågan. Han säger uttryckli-
gen på ett ställe, att det är en-
dast Förfändet, som kan ses
men på ett annat ställe låter
han öfver Förmuettet tänka.

653. Dessa inconsequenser hade
kunnat undvikas, om Förf. hade
laggt Psykologien till grund för Re-
flexionen, och icke låtit pröfva sig
af de hjertlösa Filosoferna, hvil-
kas tankespekulationer sig
helt och hållet inom det Eggetiska
Förfändets sfär, såsom ~~han~~ från
flere ställen antydt.

654. Ett missad lyckligt fel hos
Heinrotts är den logiska incon-
sequensen, hvilken är omöjlig
kunnat undvikas, om Förf.
haft förmåga, att beaktat sina
Begrepp, om de förflutna själ-
soförmågenheterna, af hvilka